

и дѣцата се вѣскачѣвали на кѣлыте да се избе-
ватъ, Обаче Отъ Огньятъ падали долѣ и се оу-
бивали. Други припѣкали въ храмѣтъ Аполоновъ за
да се избеватъ, но и той изгорѣлъ со съ сичките Бѣ-
гове Ёллински. Алексѣандръ тогава се засмѣлъ и ре-
кълъ: ако бѣха Бѣговете Ёллински истинны Бѣгове,
бѣха се избевили Отъ Огньятъ да не изгорѣтъ.
Обаче оумилостивилъ нарѣдѣтъ, и рекълъ: днесъ
Македонските Оръжѣа се на тѣчиѣа Отъ кръвьта
Адинейска, ама азъ не самъ винѣвенъ, но тѣи зара-
ди бездѣмето ймъ.

ПЛАЧЪ АДИНЕЙСКИ.

Тогавъ Діогенъ Философъ рекълъ: человекъ ако
непострада, не се научава добръ, както дѣма послѣ-
вицата: „Сокрѣши главата на неприѣтелѣтъ си,
за да ти се покорѣва, и да ти се вѣи“. Азъ пред-
рекохъ това на Адинейте, но тѣи дѣмата ми нецѣха
да чѣатъ. Адина и Ѣйва сега плачатъ горко, как-
то и царствата западни, Сикелійски, и Лакедемон-
ски потрепѣраха, и паднаха въ голѣмъ страхъ, и
мысѣлъ.

АЛЕКСАНДРЪ ОТИВА НА РИМЪ.

Отъ тамо станалъ царъ Алексѣандръ за да
отиде на Римъ. Написалъ войската си, и намѣ-
рилъ 400; хѣлады возроженны. Като отивалъ на